

[Christiani.]

„École des Ponts et des Chaussées“, som ogsaa er en af Europas ældste Skoler, saa er Studiet dér ogsaa fuldkommen bundent, man kan ikke blive væk fra nogle af Øvelserne, og Manuduktører kendes overhovedet ikke. Tager jeg en Skole som „École Centrale“ i Paris, der nærmest svarer til Polyteknisk Lærestalt, saa bliver der enhver af de studerende skrevet op, inden han gaar ind til Undervisningen, og hvis han har været fraværende, saa faar han et Minus.

Ja, ærede Medlemmer kan synes, at det er derstøtte rigoristisk, og at det er ikke meget liberalt, men jeg vil gerne spørge — og jeg taler ud fra en meget betydelig Erfaring, baade som Fader og som en Mand, der har set disse Forhold i de fremmede Lande —, om ikke det er rigtigt, at vi her ved vore Skoler har noget at lære. Det, vi skal naa, er jo dette at spare Tid, ikke alene for de unge Mennesker, men ogsaa for de Forældre, der skal betale deres Undervisning. Men det, der kræves hertil, det er ikke blot en Ordre og nogle Regler, som gælder for disse unge Mennesker, men det er ogsaa en Styrelse af de Lærere, som underviser dem, en fast Styrelse gaaende ud fra et bestemt Centrum. Jeg ved egentlig ikke, om det er saa forfærdelig heldigt, at den Mand, der staar i Spidsen for de højere Skoler, er en Lærer, der er Kollega med de Mennesker, hvis Forhold han paa en vis Maade skal regulere, der tiltrænges sikkert her en Omordning. Der er umaadelig stor Forskel med Hensyn til den Maade, hvorpaa Professorerne omfatter deres Opgave; der er nogle, som skriver tykke Bøger, og der er andre, som overhovedet aldrig skriver en Bog om deres Fag, der er nogle, der holder 3—4 Forelæsninger om Ugen, og dermed er de færdige med deres Undervisning; der er andre, som tilbringer hele deres Tid med de unges Undervisning og Udarbejdelse af Lærebøger. Altsaa, noget System og nogen Plan er der ikke i den højere Undervisning.

Jeg ved, at Spørgsmaalet har været fremme flere Gange, ogsaa under tidligere Regeringer, og det er for saa vidt ikke nogen Bebrejdelse, jeg retter imod den højtærede Undervisningsminister; det er en simpel, høffig Henstilling, om ikke den højtærede Minister vilde tage disse Betragtninger op til Overvejelse og se, om der ikke her kunde udrettes noget til Gavn for de forskellige interesserede Parter. Og hvis der kunde være Tale om, at der blev nedsat en Kommission angaaende dette Spørgsmaal, vil jeg gerne anmode om, at den ikke alene kom-

mer til at bestaa af Professorer, men ogsaa kommer til at omfatte et Hold ældre studerende, et Hold yngre Kandidater og et Hold af det praktiske Livs Mænd, som har set, hvordan Livet former sig, og kan erindre, hvad det var, man var udsat for under sin Studietid, hvad der var godt, og hvad der maaske kunde være anderledes. Og jeg tror, vi har noget at lære af Udlandet i den Henseende.

Jeg sagde før, at det høje Ting maaske vilde forbaavses over, at jeg, som begyndte mit Foredrag her med at beskæftige mig med økonomiske Problemer, ogsaa tager et saadant Problem som dette sidste med, men jeg maa have Lov til at slutte med at sige, at dette Problem i Virkeligheden maaske indeholder større Økonomi end noget af de andre, thi der er intet, der er vigtigere her i Verden end at sørge for, at den rette Mand faar den rette Uddannelse og bliver sat paa den rette Plads.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Christiani har jo fremsat mange interessante Bemærkninger i den lange Tale, han nu har holdt. Jeg maa yde det ærede Medlem den Kompliment, at jeg sjældent fra denne Talerstol har hørt et mere hjertevarmt Forsvar for Nedsættelse af Lønningerne end det, det ærede Medlem præsterede her i Aften. Men jeg maa paa den anden Side ogsaa erkende, at det nærmest blev ved Hjertevarmen, for det skortede jo i en ikke ringe Grad paa Realiteter, der skulde bevise, at vi virkelig vilde komme ind i et Lykkens Paradis, for saa vidt man fik Lønningerne trykket ned. Jeg er ikke i Stand til her i Aften at konstatere, hvorvidt alle det ærede Medlems Oplysninger, specielt de Oplysninger, han gav om Arbejdsforholdene og Prisniveauet i andre Lande, er rigtige. Derimod maa jeg desværre for det ærede Medlem konstatere, at han fremdrog noget positivt urigtigt med Hensyn til Lønningerne. Det ærede Medlem sagde, at Lønningerne her i Landet ikke var forandret siden 1929, Det ærede Medlem ved, det ærede Medlem burde vide, at Lønningerne er forandret siden 1929. Det er kun et Aar siden, Industrielønningerne her i Landet blev nedbragt med fra 3 til 8 pCt. Langt den største Del af Industriens Arbejdere fik en Lønreduktion paa 8 pCt. Det er kun et Aar siden, og nu staar det ærede Medlem her og taler